

I

(Informacija)

SODIŠČE

SODIŠČE

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Landesgericht Innsbruck (Avstrija) z dne 26. maja 2004 v zadevi Rosmarie Kapferer proti Schlank & Schick GmbH

(Zadeva C-234/04)

(2004/C 251/01)

Landesgericht Innsbruck je s sklepom z dne 26. maja 2004 v zadevi Rosmarie Kapferer proti Schlank & Schick GmbH, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 3. junija 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Landesgericht Innsbruck predlaga Sodišču, da odloči o naslednjih vprašanjih:

A) O odločitvi prvostopenjskega sodišča o pristojnosti:

1. Ali se v členu 10 ES utemeljeno načelo sodelovanja lahko razlaga v tem smislu, da je tudi neko nacionalno sodišče na podlagi predpostavk zapisanih v sodbi Sodišča v pravni zadevi Kühne & Heitz dolžno preveriti pravnoomočno sodno odločitev in jo razveljaviti, če ugotovi, da je bilo z njo kršeno pravo Skupnosti? Ali v primerjavi z upravnimi odločitvami obstajajo za preveritev in umik sodnih odločitev vsekakor še druge predpostavke?

2. V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje:

Ali je v členu 534 ZPO (avstrijski zakon o pravdnem postopku) določeni rok za umik sodne odločitve, ki je v nasprotju s pravom Skupnosti, združljiv z načelom polne učinkovitosti prava Skupnosti?

3. Prav tako v primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje:

Ali predstavlja mednarodna (oz. krajevna) nepristojnost, ki ni bila popravljena po členu 24 Uredbe Sveta št. 44/2001 (*) z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (v nadaljevanju: uredba), kršitev prava Skupnosti, ki po omenjenih načelih lahko ovrže pravnoomočnost sodne odločitve?

V primeru pritrdilnega odgovora na tretje vprašanje:

4. Ali mora pritožbeno sodišče preizkusiti vprašanje mednarodne oz. krajevne pristojnosti po uredbi, če je odločitev o pristojnosti prvostopenjskega sodišča sicer že pravnoomočna, odločba o glavni stvari pa še ne? Ali je v primeru pritrdilnega odgovora ta preizkus treba izvesti po uradni dolžnosti ali le na zahtevo ene od strank v postopku?

B) O določitvi sodne pristojnosti za potrošniške pogodbe po členu 15(1)(c) uredbe:

1. Ali pomeni neka zavajajoča obljuba nagrade, ki je pobuda za sklenitev pogodbe, torej ki pripravi podlago za sklenitev pogodbe, dovolj tesno povezavo z nameravano sklenitvijo potrošniške pogodbe, da se za iz tega izhajajoče zahtevke lahko uporabi pravilo določitve sodne pristojnosti za potrošniške pogodbe v smislu člena 15(1)(c) uredbe?

Za primer, da je odgovor na prvo vprašanje odklonilen:

2. Ali se pravilo določitve sodne pristojnosti za potrošniške pogodbe lahko uporabi za zahtevke iz nekega predpogodbenega dolžniškega razmerja in ali predstavlja neka zavajajoča obljuba nagrade, ki pomaga pripraviti podlago za sklenitev pogodbe, dovolj tesno povezavo z iz tega izhajajočim predpogodbenim dolžniškim razmerjem, da se tudi v tem primeru lahko uporabi pravilo določitve sodne pristojnosti za potrošniške pogodbe?

3. Ali se pravilo določitve sodne pristojnosti za potrošniške pogodbe lahko uporabi le tedaj, ko so od podjetnika objavljeni pogoji za sodelovanje v nagradni igri izpolnjeni, tudi če ti pogoji za materialni zahtevek po členu 5j KSchG (avstrijski zakon o varstvu potrošnikov) sploh niso pomembni?

Za primer, da sta odgovora na prvo in drugo vprašanje odklonilna:

4. Ali se pravilo določitve sodne pristojnosti za potrošniške pogodbe lahko uporabi za poseben zakonsko normiran pogodbeni izpolnitveni zahtevek sui generis oziroma za fingirani kvazi pogodbeni izpolnitveni zahtevek sui generis, ki nastane zaradi podjetnikove obljube nagrade in zahteve potrošnika po tej nagradi?

(¹) UL L 12, 2001, str.1.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) z dne 26. maja 2004 v zadevi EMAG Handel Eder OHG proti Finanzlandesdirektion für Kärnten

(Zadeva C-245/04)

(2004/C 251/02)

Verwaltungsgerichtshof je s sklepom z dne 26. maja 2004 v zadevi EMAG Handel Eder OHG proti Finanzlandesdirektion für Kärnten, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 10. junija 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Verwaltungsgerichtshof predlaga Sodišču, da odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ali se prvi stavek člena 8(1)(a) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS (¹) z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, razlaga tako, da je kraj začetka odpošiljanja ali prevoza odločilen tudi tedaj, če več podjetnikov sklene dobavni posel o istem blagu in je več dobavnih poslov izpolnjenih z enim samim premikom blaga?
2. Ali lahko več dobav šteje za neobdavčene dobave znotraj Skupnosti, če več podjetnikov sklene dobavni posel o istem blagu in se več dobavnih poslov izpolni z enim samim premikom blaga?
3. Ali velja v primeru, da je odgovor na vprašanje 1 pritrdilen, kot kraj začetka druge dobave dejanski kraj odhoda blaga ali kraj, kjer se je končala prva dobava?
4. Ali je za odgovor na vprašanja 1 do 3 pomembno, kdo ima pravico razpolaganja z blagom v času premika blaga?

(¹) UL L 145, str.1.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) z dne 26. maja 2004 v zadevi 1) Turn- und Sportunion Waldburg proti Finanzlandesdirektion für Oberösterreich in 2) Edith Barris proti Finanzlandesdirektion für Tirol

(Zadeva C-246/04)

(2004/C 251/03)

Verwaltungsgerichtshof je s sklepom z dne 26. maja 2004 v zadevi 1) Turn- und Sportunion Waldburg proti Finanzlandesdirektion für Oberösterreich in 2) Edith Barris proti Finanzlandesdirektion für Tirol, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 10. junija 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Verwaltungsgerichtshof predlaga Sodišču, da odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ali lahko država članica svojo pravico iz člena 13(C) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (v nadaljevanju: direktiva), s katero lahko davčnim zavezancem dovoli pravico do izbire za obdavčitev v primerih dajanja v najem nepremičnin, kljub v členu 13(B)(b) direktive določeni davčni oprostitvi, izvaja le enotno, ali sme država članica pri tem razločevati med vrstami prihodkov ali med skupinami davčnih zavezancev?
2. Ali dovoljuje člen 13(B)(b) v povezavi s (C)(a) direktive državam članicam ureditev, kot jo predvideva člen 6(1)(št. 14) UStG 1994 (Umsatzsteuergesetz - zakon o prometnem davku, v nadaljevanju: UStG) v povezavi s členom 6(1)(št. 16) UStG 1994, po kateri je možnost izbire za obdavčitev prometa v primerih dajanja v najem in lizinga omejena na način, da športna društva, ki delujejo v splošnem interesu, nimajo možnosti izbire?
3. Ali dovoljuje člen 13(B)(b) v povezavi s (C)(a) direktive državam članicam ureditev, kot jo predvideva člen 2(5)(št. 2) UStG 1994 v povezavi s členom 1(2)(št. 1) Liebhabereivordnung (predpis o ljubiteljskih dejavnostih, katerih namen ni pridobivanje dobička) v verziji BGBI št. 33/1993, po kateri možnost izbire za obdavčitev prometa v primerih dajanja v najem ne obstaja, če dajanje v najem v določenem časovnem obdobju ne ustvari skupnega dobička oz. skupnega presežka prihodkov in če se nanaša na stavbo, ki je primerna za uporabo kot zasebni stanovanjski prostor?